

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL) har den 18. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 11 ad L 62 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

19. november 2015

Spørgsmål nr. 11:

Kan ministeren bekræfte, at der ikke i lovforslaget er en øvre grænse på under 12 måneder, hvorefter en asylansøger kan frihedsberøves uden domstolsprøvelse?

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Svar:

1. Der er med den foreslåede ordning ikke lagt op til at frihedsberøve asylansøgere og udlændinge med ulovligt ophold i Danmark i 12 måneder, uden at de kan få prøvet frihedsberøvelsen ved domstolene.

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 572

Efter udlændingelovens § 37, stk. 1, skal en udlænding, der frihedsberøves efter udlændingelovens § 36, fremstilles for en dommer inden for tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse, medmindre den pågældende udlænding løslades inden. Denne regel vil også omfatte asylansøgere, der frihedsberøves ved indrejsen i medfør af den foreslåede § 36, stk. 1, 6. pkt.

Efter den foreslåede ordning i § 37 k kan den obligatoriske domstolsprøvelse inden for 3 døgn suspenderes i særlige tilfælde. Der sigtes herved til en akut situation, hvor tilstrømningen af flygtninge og migranter bliver så voldsom, at det kan blive umuligt for politiet i praksis at fremstille frihedsberøvede udlændinge i retten inden for tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse og for domstolene at beramme og behandle et ekstraordinært stort antal sager om lovligheden og den fortsatte opretholdelse af frihedsberøvelse inden for fristen.

I modsætning til den obligatoriske domstolsprøvelse vil en udlænding under suspensionsperioden *efter anmodning* blive fremstillet for retten *snaest muligt*. En udlænding, herunder asylansøgere, der frihedsberøves ved indrejsen i medfør af den foreslåede § 36, stk. 1, 6. pkt., kan således på *ethvert* tidspunkt under sin frihedsberøvelse fremsætte anmodning om at blive fremstillet for retten, hvorefter politiet vil foranledige fremstillingen *snaest muligt*. I tilfælde, hvor en udlænding har fået prøvet og opretholdt frihedsberøvelsen af domstolen, vil udlændingen dog først igen kunne anmode om fornyet domstolsprøvelse efter 4 uger fra den seneste kendelses afsigelse, jf. den foreslåede § 37 k, stk. 2, 2. pkt. Hvor hurtigt domstolsprøvelsen vil kunne ske, efter anmodningen er fremsat, vil bl.a. af-

hænge af, om et meget betydeligt antal udlændinge frihedsberøves og ønsker domstolsprøvelse.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 6 og 10 vedrørende lovforslaget. Der henvises også til lovforslagets pkt. 2.3.2.1. og 2.3.2.2.

2. Som det fremgår af lovforslaget, foreslår regeringen at give politiet mulighed for at frihedsberøve asylansøgere i forbindelse med indrejsen med henblik på at fastlægge asylansøgernes identitet, foretage registrering og fastlægge grundlaget for ansøgningen, jf. den foreslåede § 36, stk. 1, 6. pkt.

Der er ikke i lovforslaget fastsat en bestemt øvre tidsmæssig grænse for, hvor længe en asylansøger kan frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse. Politiet (og retten, hvis sagen er indbragt herfor) kan imidlertid alene frihedsberøve asylansøgere efter den foreslåede bestemmelse, hvis det er nødvendigt – og kun så længe, det er nødvendigt – med henblik på at foretage de nævnte sagsskridt. Varigheden af frihedsberøvelsen må ikke gå udover, hvad der med rimelighed kan anses for nødvendigt af hensyn til det forfulgte formål, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra f.

Som følge heraf vil en frihedsberøvelse med henblik på foretagelse af de nævnte *indledende sagsskridt* – selv med et ekstraordinært stort antal indrejsende asylansøgere – alene kunne opretholdes af politiet (eller retten, hvis sagen er indbragt herfor) i en væsentligt kortere tidsperiode, end hvis frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse, hvor tidsgrænsen som udgangspunkt er fastsat til 6 mdr., jf. pkt. 3 nedenfor.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt domstolsprøvelsen er sket med den fornødne hurtighed, ikke kan besvares abstrakt, men må afgøres på baggrund af omstændighederne i den konkrete sag, jf. bl.a. Domstolens dom af 20. januar 2005 i sagen Mayzit mod Rusland, præmis 49. Det fremgår endvidere af samme præmis, at fordi der er tale om et indgreb i den personlige frihed, er medlemsstaterne forpligtet til at organisere sig på en sådan måde, at domstolsprøvelse af frihedsberøvelse kan ske med et minimum af forsinkelse.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 10 vedrørende lovforslaget. Der henvises også til lovforslagets pkt. 2.3.2 og 3.1.

3. For så vidt angår afviste asylansøgere og andre udlændinge med ulovligt ophold i Danmark, der frihedsberøves efter udlændingelovens § 36 med henblik på *udsendelse* af Danmark, følger det af udlændingelovens § 37, stk. 8, at frihedsberøvelser med henblik på udsendelse ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder, men at retten kan forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder.

Den foreslåede ordning om suspension i § 37 k ændrer ikke på reglerne for frihedsberøvelse med henblik på udsendelse af udlændinge med ulovligt ophold i Danmark i udlændingelovens § 37, stk. 8.

Der henvises i denne forbindelse til lovforslagets pkt. 2.8.2.1. og besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft